

III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 4. Jak působí Duch Svatý v křesťanech?

V Písmu jsou pasáže, které mluví 1) o naplnění Duchem Svatým (Skutky 2:4), 2) o sestoupení Ducha Svatého (Skutky 10:44), 3) o přijetí Ducha Svatého (Skutky 19:2), 4) o naplňování Duchem Svatým (Skutky 13:52), 5) o tom, že se máme naplňovat Duchem (Efezským 5:18), 6) o plnosti Duchem Svatým (Skutky 6:3,5), 7) o tom, že Duch Svatý v nás přebývá (Římanům 8:11), nebo 8) o tom, že křesťané jsou zapečetěni Duchem Svatým (Efezským 1:13-14). Jedná se pokaždé o tutéž věc, nebo jde o různé věci? Působí tímto způsobem Duch Svatý ve všech křesťanech? V čem takové působení Ducha Svatého spočívá? Podívejme se na to, co o tom říká Bohem inspirované Písmo:

1) O naplnění Duchem Svatým:

“A všichni byli naplněni (řecky: pletho) Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.” (Skutky 2:4 NBK) **Týká se to apoštolů (viz. HLEDÁNÍ PRAVDY - 2. Jaké jsou dary Ducha Svatého? Křest Duchem Svatým).**

“A když se modlili, zatřásl se to místo, na kterém byli shromážděni, a všichni byli naplněni (řecky: pletho) Duchem Svatým a mluvili Boží slovo se smělostí.” (Skutky 4:31 NBK) **Týká se to apoštolů. K tomu závěru mě vede kontext. Apoštolové Petr a Jan zázračně uzdravili chromého člověka u chrámové brány (Skutky 3:1-8). Tento zázrak poskytl apoštolům příležitost hlásat evangelium vyděšeným lidem, kteří poznali tohoto dříve chromého člověka a kteří byli v údivu nad tím, co se mu přihodilo (Skutky 3:9-26). Kvůli kázání evangelia je však nechali židovští náboženští vůdci uvěznit a později jim pohrozili a přikázali, aby už vůbec nemluvili ani neučili v Ježíšově jménu (Skutky 4:1-22). Po propuštění šli apoštolové Petr a Jan ke svým (Skutky 4:23) a vyprávěli, co jim řekli velekněží a starší. Pak následovala modlitba k Bohu (Skutky 4:24-30), kterou nemohl pronést nikdo, kdo nebyl inspirovaný Duchem Svatým. Z Písma nevíme o nikom dalším, kdo by v té době byl inspirován Duchem Svatým vyjma apoštolů, kteří v té době byli jako jediní pokřtěni Duchem Svatým v souladu s Božím slibem, který jim byl dán (viz. HLEDÁNÍ PRAVDY - 2. Jaké jsou dary Ducha Svatého? Křest Duchem Svatým). Tato modlitba končí takto: **“Nyní, Pane, pohleď na jejich vyhrůžky a dej svým služebníkům mluvit tvé slovo se vsí smělostí, když budeš vztahovat svou ruku k uzdravování a k činění znamení a zázraků skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.”** (Skutky 4:29-30 NBK) Je evidentní, že tato modlitba má bezprostřední souvislost s tím, co se přihodilo apoštolům Petrovi a Janovi. Apoštolové byli jediní lidé, o kterých v Písmu čteme, že v té době konali zázraky (Skutky 2:43, 3:1-10, 5:12). V té době byli apoštolové nebo alespoň někteří z nich doposud v Jeruzalémě (viz. Skutky 8:14). Je evidentní, že to byli apoštolové, kdo prosili Boha o smělost mluvit evangelium, když Bůh skrze ně vykoná zázrak v Ježíšově jménu a poskytne jim tak příležitost k hlásání evangelia lidem, ať prostým, tak i těm, kteří mají autoritu a moc. Když se tedy ve Skutcích 4:31 mluví o tom, že se zatřáslo místo, na kterém byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem Svatým a mluvili Boží slovo se smělostí, pak s ohledem na výše uvedené se lze důvodně domnívat, že všichni, kteří byli naplněni Duchem Svatým a mluvili Boží slovo se smělostí, byli apoštolové.**

Kromě výše uvedených případů se v Novozákonních Písmech Bible vyskytuje pouze několik málo dalších veršů, které mluví o tom, že byl někdo naplněn (řecky: pletho) Duchem Svatým. Týká se to apoštola Petra (Skutky 4:8). Dále se to týká Jana Křtitele, Alžběty a Zachariáše (Lukáš 1:15, 41, 67). Jejich naplnění Duchem Svatým se však odehrálo ještě předtím, než se Ježíš po svém vzkříšení z mrtvých vrátil k Otci do nebe a poslal apoštolům slíbenou pomoc Ducha Svatého. Byli tedy naplněni Duchem Svatým podobně jako starozákonní proroci (2. Petrův 1:21). Jediný další případ naplnění (řecky: pletho) Duchem Svatým se týká apoštola Pavla (např. Skutky 13:9), kterému dal Duch Svatý stejnou moc, jako ostatním apoštolům.

V koiné řečtině slovo “pletho” znamená “naplnit”, přičemž význam je vysvětlen takto: o tom, co se zcela zmocňuje myslí se říká, že ji naplňuje (The New Thayer's Greek-English Lexicon str. 509, heslo 4091).

Ve výše uvedených případech hraje aktivní roli Duch Svatý. Duch Svatý naplňuje člověka, což se projevuje vnější demonstrací zázračné moci Ducha Svatého.

2) O sestoupení Ducha Svatého:

“A když ještě Petr mluvil ta slova, Duch Svatý sestoupil (řecky: epipipto) na všechny, kdo poslouchali slovo. Věřící z obřízky, kteří přišli s Petrem, tedy užasli, že dar Ducha Svatého je vylit i na pohany. Slyšeli je totiž, jak mluví jazyky a velebí Boha...” (Skutky 10:44 NBK) **Týká se to Kornélia a těch, kdo byli v jeho domě a poslouchali slovo evangelia** (viz. HLEDÁNÍ PRAVDY - 2. Jaké jsou dary Ducha Svatého? Křest Duchem Svatým). Apoštol Petr tuto událost komentoval takto: “...sestoupil (řecky: epipipto) na ně Duch Svatý právě tak, jako na nás na počátku. Tehdy jsem si vzpomněl na Pánovo slovo, jak říkal: 'Jan zajisté křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým.' Jestliže jim tedy Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, kdo jsem byl já, abych mohl zabránit Bohu?” (Skutky 11:15-18 NBK)

Duch Svatý sestoupil (řecky: epipipto) na Kornélia a ty, kdo byli v jeho domě a poslouchali slovo evangelia podobným způsobem jako dříve na apoštoly. I v tomto případě hraje aktivní roli Duch Svatý. Duch Svatý sestupuje na člověka, což se projevuje vnější demonstrací zázračné moci Ducha Svatého.

3) O přijetí Ducha Svatého:

“Stalo se, když Apollos byl v Korintě, že Pavel prošel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam našel nějaké učedníky. Řekl jim: 'Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?' Oni mu odpověděli: 'Ne, vždyť jsme ani neslyšeli, že je Duch Svatý.' Řekl: 'Jak jste tedy byli pokřtěni?' Oni řekli: 'Janovým křtem.' Pavel řekl: 'Jan křtil křtem pokání a říkal lidu, aby uvěřili v toho, který přijde po něm, to jest v Ježíše.' Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. A když na ně Pavel vložil ruce, přišel (řecky: erchomai) na ně Duch Svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali.” (Skutky 19:1-6 NS) **Týká se to některých křesťanů v 1. století po Kristu.** Přijetí Ducha Svatého ve výše uvedených verších znamená totéž, co přijetí některého z darů Ducha Svatého, tedy určité moci Ducha Svatého. Tyto dary předával Duch Svatý pouze prostřednictvím vkládání rukou apoštolů, a to pouze některým dalším křesťanům (tedy lidem, kteří již přijali dar spásy). Poté, co bylo kázáno evangelium, čteme poprvé o tom, že by apoštolové na někoho vložili své ruce teprve ve Skutcích 6:6, tj. v době, kdy v Jeruzalémě bylo více, než 5000 křesťanů a jejich počet dále rostl (Skutky 4:4, 6:1). Prostřednictvím vložení rukou apoštolů takto přijali od Ducha Svatého duchovní dary někteří křesťané v Jeruzalémě (Skutky 6:8, 8:6-7), kteří pak sloužili církvi jako diakoni. Poprvé, kdy čteme o tom, že apoštolové vložili své ruce na křesťany v jiném místě, než Jeruzalémě za účelem přijetí duchovních darů, to bylo v případě křesťanů v Samaří: “Když pak apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti přišli a modlili se za ně, aby přijali Ducha Svatého. (Na nikoho z nich totiž ještě nesestoupil (řecky: epipipto) epi oudeis), ale byli pouze pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.) Tehdy na ně vkládali ruce a oni přijímali Ducha Svatého. A když Šimon spatřil, že se Duch Svatý dává skrze vkládání rukou apoštolů, přinesl jim peníze se slovy: 'Dejte i mě tu moc, aby každý, na koho vložím ruce, přijal Ducha Svatého!'” (Skutky 8:14-19 NBK) Důvodem proč apoštolové vložili své ruce na křesťany v Samaří, aby tito mohli přijmout od Ducha Svatého duchovní dary bylo to, že doposud

nebyla zapsána Novozákonní Písma Bible a křesťané v Samaří by kromě omezeného poznání Boží vůle po odchodu Filipa a apoštolů neměli způsob, jak poznávat Boží vůli, jejíž dodržování je podmínkou spásy. Ze stejného důvodu apoštol Pavel vložil své ruce na křesťany v Efezu, aby i tito mohli přijmout od Ducha Svatého duchovní dary.

I v tomto případě hraje aktivní roli Duch Svatý, což se projevuje vnější demonstrací zázračné moci Ducha Svatého.

4) O naplňování Duchem Svatým:

Ve Skutcích 13 se mluví o tom, že učedníci Ježíše Krista v Pisidské Antiochii, kteří byli nově obrácení na víru apoštolem Pavlem a Barnabášem, byli po odchodu apoštola Pavla a Barnabáše naplňování (řecky: pleroo) radostí a Duchem Svatým (v. 52). O žádném z nich však nečteme, že by toto jejich naplňování Duchem Svatým bylo doprovázeno projevem zázračné moci Ducha Svatého jako v případě apoštolů, Kornélia a křesťanů, kteří přijali duchovní dary prostřednictvím vložení rukou apoštolů. To ovšem neznamená, že by křesťané v Pisidské Antiochii neměli vůbec žádné duchovní dary. Bylo praxí apoštola Pavla a nezbytnou nutností předávat duchovní dary křesťanům v místních církvích roztroušených na území dnešní Asie a Evropy (např. Skutky 18:8, 18, 1. Korintským 12, 14, Skutky 19:6, Římanům 1:11). Proto lze důvodně předpokládat, že ani v Pisidské Antiochii apoštol Pavel neoponechal nově obráčené křesťany pohanského původu bez pomoci, za situace, kdy nebyla zapsána Novozákonní Písma Bible, ale že na některé z místních křesťanů vložil své ruce a oni přijali od Ducha Svatého duchovní dary a poté byli schopni učit Boží Slovo ostatní křesťany a tím naplňovat jejich mysl, duši, srdce a životy vůli Ducha Svatého, obrazně řečeno Duchem Svatým, který toto slovo zjevil prostřednictvím apoštolů.

V koiné řečtině slovo “pleroo” pochází se slova “pleres” a znamená: naplnit, prostoupit (duši) (The New Thayer's Greek-English Lexicon str. 517, heslo 4137).

Křesťané v Pisidské Antiochii po odchodu apoštola Pavla a Barnabáše byli naplňování Duchem Svatým tím, že byli otevřeni a přijímali učení Ducha Svatého, které učili ti z křesťanů, kteří prostřednictvím vložení rukou apoštola Pavla přijali příslušné duchovní dary. Toto naplňování Duchem Svatým souvisí s růstem víry a zbožnosti člověka. Naplňování Duchem Svatým je vždy doprovázeno vnější demonstrací duchovního života křesťana (Galatským 5:22-26, Efezským 5:9), nikoliv vnější demonstrací zázračné moci Ducha Svatého. **Naplňování Duchem Svatým se tedy týká každého křesťana.**

5) O tom, že se máme naplňovat Duchem:

“A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte se (řecky: pleroo) Duchem.” (v řečtině: “budte naplňování v duchu) (Efezským 5:18 NS). Apoštol Pavel v dopise Efezským v kapitole 4, ve v. 20-24 předpokládá, že křesťané v Efezu byli vyučeni v Kristu - pravdě, která je v Ježíši a apeluje na ně, aby v souladu s touto pravdou odložili své staré já, starý způsob života, obnovovali se duchem své mysli a oblékli nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy. V kapitole 5, v. 1-16 apoštol Pavel povzbuzuje křesťany v Efezu, aby napodobovali Boha jako milované děti a aby žili v lásce, jako i Kristus miloval nás a vydal sebe samého za nás jako dar a oběť Bohu. Dále je povzbuzuje, aby zkoumali, co se líbí Pánu (Ježíši Kristu), dbali na to, aby nežili jako nemoudří, ale jako moudří. Na to navazuje povzbuzením křesťanům ve v. 17: “Proto nebudte nerozumní, ale rozumějte, co je Pánova vůle” (NS) a pokračuje ve v. 18-20: “A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte se (řecky: pleroo) Duchem. Mluvte k sobě ve chvalozpěvech, v

oslavných zpěvech a v duchovních písních, svým srdcem zpívejte a hrajte Pánu a vždycky za všechno děkujte ve jménu našeho Pána Ježíše Krista Bohu a Otcí.” (Efezským 5:18-20 NS) Z výše uvedeného kontextu vyplývá, že všichni křesťané se naplňují Duchem Svatým, když se učí pravdě o spáse, která je v Kristu, rozumí ji, přijímají ji, rostou v jejím poznání a žijí svůj život v souladu s touto pravdou.

Toto naplňování se Duchem Svatým souvisí s budováním víry a zbožnosti člověka. Při naplňování se Duchem Svatým je tím, kdo hraje aktivní roli - kdo se naplňuje, křesťan, který naplňuje svou mysl a svůj život Boží vůlí. Je to vždy doprovázeno vnější demonstrací duchovního života křesťana (Galatským 5:22-26, Efezským 5:9), nikoliv vnější demonstrací nějaké nadpřirozené moci Ducha Svatého. **Naplňování se Duchem Svatým se tedy týká každého křesťana.**

6) O plnosti Duchem Svatým:

Štěpán, Filip, Prochor, Nikanor, Timon, Parmén a Mikuláš byli muži dobré pověsti, plní (řecky: pleres) Ducha Svatého (Skutky 6:3,5, 7:55). Barnabáš byl dobrý muž plný (řecky: pleres) Ducha Svatého a víry (Skutky 11:24). O žádném z nich však nečteme, že by tato jejich plnost Duchem Svatým byla doprovázena projevem zázračné moci Ducha Svatého jako v případě apoštolů, Kornélia a křesťanů, kteří přijali duchovní dary prostřednictvím vložení rukou apoštolů. Naopak, poprvé čteme o tom, že Štěpán plný (řecky: pleres) víry a moci dělal mezi lidem velké divy a zázraky teprve poté, co prostřednictvím vložení rukou apoštolů přijal od Ducha Svatého duchovní dar (Skutky 6:5-8). Ve stejné době a stejným způsobem, tedy prostřednictvím vložení rukou apoštolů přijal od Ducha Svatého duchovní dar i Filip, který posléze konal zázraky (Skutky 8:6).

V koiné řečtině slovo “pleres” pochází se slova “pletho” a znamená: zcela prostoupit (duši) (The New Thayer's Greek-English Lexicon str. 517, heslo 4134).

Tato plnost Duchem Svatým souvisí s velkou vírou a velkou zbožností člověka. Plnost Duchem Svatým je vždy doprovázena vnější demonstrací duchovního života křesťana (Galatským 5:22-26, Efezským 5:9), nikoliv vnější demonstrací zázračné moci Ducha Svatého. **Plnost Duchem Svatým je ideální stav křesťanské víry a zbožnosti, o který by měl usilovat každý křesťan.**

7) O tom, že Duch Svatý v nás přebývá:

“A naděje nezahanbuje, neboť láska Boží je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.” (Římanům 5:5 NS) Bůh ve své lásce k nám obětoval svého Syna Ježíše Krista na kříži, aby nám mohl odpustit naše hříchy, my byli usmířeni s Bohem a mohli žít na věky s Bohem v Jeho nebeském království (Římanům 5:6-11). Toto poselství Boží lásky o spáse v Kristu, bylo vylito do našich srdci skrze Ducha Svatého (který inspiroval apoštoly k jeho kázání a pisatele Novozákonních Písem Bible k jeho zapsání) tím, že jsme tomuto poselství uvěřili a přijali jej do svých myslí, svých srdcí a svých životů. (K otázce, jak nám byl dán Duch Svatý viz. III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 3. Jaké jsou dary Ducha Svatého?) V dnešní době poselství Boží lásky o spáse v Kristu doručené lidem Duchem Svatým existuje pouze v podobě Novozákonních Písem Bible (dále jen “NZ”). Zde jsou zapsány věci Ducha. Apoštol Pavel v dopise Římanům v kapitole 8, ve v. 5-10 upozorňuje křesťany v Římě: “Ti, kdo jsou podle těla, totiž myslí na věci těla, ale ti, kdo jsou podle Ducha, na věci Ducha. Neboť smýšlení těla je smrt, ale smýšlení Ducha je život a pokoj. Smýšlení těla je proto v nepřátelství vůči Bohu, neboť není a vlastně ani nemůže být poddáno Božimu zákonu. A tak ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou. Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás přebývá Duch Boží. Jestliže pak někdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Jestliže však je Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch žije kvůli spravedlnosti.” (Římanům 8:5-10 NBK) Apoštol Pavel dále pokračuje ve v.

11: Bůh obživí i vaše smrtelná těla (tzn. vzkřísí vás k věčnému životu) skrze svého Ducha přebývajícího ve vás, jestliže tedy Duch Boží ve vás přebývá, ve v. 14-15: Boží synové jsou ti, kdo jsou vedeni Božím Duchem, neboť nepřijali ducha otroctví, ale ducha synovství, ve v. 16: Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti (NBK).

Povšimněte si následující kontrasty mezi dvěma skupinami lidí:

Ti, kdo jsou podle těla X Ti, kdo jsou podle Ducha

V čem je mezi nimi rozdíl?

myslí na věci těla X myslí na věci Ducha

Jak lze tento rozdíl charakterizovat?

Smýšlení těla X Smýšlení Ducha

Jaké jsou důsledky?

je smrt X je život a pokoj
je v nepřátelství vůči Bohu
není/nemůže být poddáno Božímu zákonu

Jaký z toho vyplývá závěr?

Ti, kteří jsou v těle se Bohu líbit nemohou X Vy však nejste v těle, ale v Duchu pokud ve vás přebývá Duch Boží

Jestliže někdo není Kristova Ducha, není jeho X Jestliže však je Kristus ve vás je tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch žije kvůli spravedlnosti

Bůh obživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha přebývajícího ve vás jestliže tedy Duch Boží ve vás přebývá

Ti, kdo jsou vedeni Božím Duchem jsou Boží Synové nepřijali ducha otroctví, ale ducha synovství

Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti

Mimochodem, každý člověk patří do jedné z těchto dvou skupin. Apoštol Pavel dále radí galatským křesťanům: “choďte Duchem (tj. žijte v souladu s Boží vůlí zjevenou Duchem) a nevykonáte žádost těla (tj. hřích)” (Galatským 5:16 NBK). Píše jim o “vedení Duchem” (v. 18), o ovoci Ducha, kterým je “lásky, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost” (Galatským 5:22 NBK). “Jsme-li živí Duchem, pak také Duchem choďme.” (Galatským 5:25 NBK) Efezským křesťanům pak apoštol Pavel píše: “ovoce Ducha spočívá ve vši dobrotě, spravedlnosti a pravdě.” (Efezským 5:9 NBK)

Jakým způsobem tedy přebývá Boží Duch Svatý v křesťanech? Stejným způsobem jako Duch Kristův, Kristus, Otec, Bůh:

“Ježíš mu odpověděl a řekl: 'Jestliže mě někdo miluje, **bude zachovávat mé slovo**: a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a zřídíme si u něj příbytek.'” (Jan 14:23 NBK)

“Anebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého ve vás, kterého máte od Boha, a nejste sami svoji?” (1. Korintským 6:19 NBK)

“Jaké je spolčení Božího chrámu s modlami? Vy jste přece chrám živého Boha, jak Bůh řekl: 'Budu v nich přebývat a procházet se mezi nimi. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.” (2. Korintským 6:16 NBK)

Přebývání Ducha Svatého v individuálních křesťanech je podmíněno tím, že křesťan zachovává Ježíšovo Slovo, tzn. že myslí na věci Ducha (pro nás pouze v NZ), jeho smýšlení je v souladu s tím, co zjevil Duch Svatý (smýšlení Ducha) a poddává se Božímu zákonu (chodí Duchem) zjevenému Duchem (pro nás pouze v NZ) plněním požadavků kladených Bohem na člověka (pro nás pouze v NZ). Tím, že křesťan jedná podle Božího Slova zjeveného Duchem Svatým (pro nás pouze v NZ), nechává se vést Duchem Svatým, nese ovoce Ducha, není otrokem hříchu, ale Božím dítětem, jeho duch žije ospravedlněn z hříchů Kristovou obětí, přešel ze smrti do věčného života (Jan 5:24) a má pokoj s Bohem. Z žádných veršů v Písmu nelze dovodit, že Duch Svatý, Jeho Božská podstata, se nějakým způsobem vtěluje do těla křesťanů. Jedná se o duchovní vztah mezi duchem člověka a Bohem, Otcem, Synem a Duchem Svatým. Duch Svatý (Božím Slovem, které zjevil) dosvědčuje našemu duchu (pokud je naše víra a náš život v souladu s Božím Slovem), že jsme Boží děti. Nejedná se o žádné zázračné svědectví, kdy by k našemu duchu přímo mluvil Duch Svatý. Při přebývání Ducha Svatého je tím, kdo hraje aktivní roli křesťan. Je to vždy doprovázeno vnější demonstrací duchovního života křesťana (Galatským 5:22-26, Efezským 5:9), nikoliv vnější demonstrací nějaké nadpřirozené moci Ducha Svatého. **Duch Svatý přebývá v každém křesťanovi.**

8) O tom, že křesťané jsou zapečetěni Duchem Svatým:

A co pasáže v Písmu, které mluví o zapečetění Duchem Svatým? (Efezským 1:13-14, 4:30). Pečeť Ducha Svatého označuje, že jsme Boží vlastnictví, za které Kristus zaplatil svou vlastní krví (1. Korintským 6:19-20, 1. Petrův 1:18-19). Jsme tím pod Boží ochranou (Římanům 8:38-39). **Toto se týká všech křesťanů**, tzn. lidí, kteří přijali dar spásy v Kristu způsobem, který stanovil Bůh ve svém Slově (viz. III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 3. Jaké jsou dary Ducha Svatého?)

Z výše uvedených příkladů vyplývá různá míra působení zázračné moci Ducha Svatého přímo na ducha různých křesťanů. Na rozdíl od Ježíše Krista, který měl plnou míru Ducha Svatého, apoštolové, Kornélius a ti, kdo byli v jeho domě a poslouchali slovo evangelia (ad 1 a 2) byli “pouze” pokřtěni Duchem Svatým. Jejich duch byl ponořen do Ducha Svatého. Zázračná moc Ducha Svatého přímo působila na, resp. spolupůsobila s duchem těchto lidí. Na rozdíl od apoštolů i Kornélia a těch, kdo byli v jeho domě a poslouchali slovo evangelia, měli někteří křesťané v 1. století po Kristu “pouze” apoštolu zprostředkované duchovní dary od Ducha Svatého (ad 3). I v těchto případech, i když v jiné míře, než v případě apoštolů, zázračná moc Ducha Svatého přímo působila na, resp. spolupůsobila s duchem těchto lidí, avšak pouze na základě lidského prostředníka, kterým byli apoštolové, jež na tyto křesťany vložili své ruce. **Nicméně na ducha většiny křesťanů v 1. století po Kristu Duch Svatý svou zázračnou mocí nepůsobil přímo**, ale pouze zprostředkovaně (např. tak, že byli svědky zázraků vykonaných apoštolu). To však neznamená, že Duch Svatý vůbec přímo nepůsobil na jejich ducha. **Naopak, Duch Svatý působil přímo na jejich ducha a do dnešní doby**

působí na ducha lidí evangeliem, které je **MOCÍ BOHA KE SPASENÍ KAŽDÉHO, KDO VĚŘÍ**, předně pro Žida, ale i pohana (Římanům 1:16 RH). Evangelium, jehož základem je smrt Božího Syna Ježíše Krista za naše hříchy a jeho vzkříšení z mrtvých, Duch Svatý zjevil a potvrdil jeho pravdivost zázračným působením prostřednictvím apoštolů, Kornélia, těch, kdo byli v jeho domě a poslouchali slovo evangelia a dalších křesťanů, kteří prostřednictvím apoštolů přijali od Ducha Svatého duchovní dary. Současně tímto Duch Svatý potvrdil, že evangelium spásy je určeno skutečně pro každého člověka bez ohledu na jeho fyzický původ. Pravdivost evangelia byla tímto zázračným způsobem jednou provždy potvrzena a zázraky pozbyly svého významu a zanikly. Byl položen základ pravdivé křesťanské víry v Ježíše Krista jako Spasitele lidstva a na tomto základě již po cca 2000 let vyrůstá stavba duchovního chrámu, který tvoří jednotliví lidé, jež uposlechli pravdu evangelia a kteří otevřeli svou mysl, své srdce a svého ducha Božímu Slovu zjevenému Duchem Svatým a přijali Ježíše Krista jako svého krále, jemuž podřizují svůj život, své myšlenky, emoce své jednání (ad 4 - 6). Tím, že poslouchají Krista, konají vůli Otce v nebesích, Bůh Otec, Syn i Duch Svatý v nich přebývají (ad 7) jako ve svém živém chrámu a oni jsou pod Boží ochranou (ad 8). To, že v nás tímto způsobem (ad 4 až 8) dodnes působí Duch Svatý není otázka pocitová. Člověk to nijak necítí. Nejedná se ani o nějaké subjektivní přesvědčení. Je to, jako kdyby člověk uprostřed nejtěžší ekonomické krize, která připravila o práci, majetek, bankovní úspory, bydlení, rodinou pohodu, případně i o život řadu lidí, měl na svém kontě v bance milion Kč. To, že má peníze v bance neví na základě svých pocitů, emocí, subjektivního přesvědčení, ale z výpisu ze svého účtu. To, že děláme vše, co po nás vyžaduje Bůh, aby nás spasil, aby v nás působil Duch Svatý prostřednictvím Božího Slova a abychom byli Božím chrámem, víme na základě srovnání naší víry a jednání s Boží vůlí obsaženou v Novozákonních Písmech Bible.

Pokud věříte, že Duch Svatý působí v křesťanech jinak, kde je pro to autorita v Božím Slově? Pokud hledáte odpovědi na své otázky ohledně působení Ducha Svatého, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko